

DUMINICĂ, 9 Iulie
09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin

JOI, 13 Iulie
18-19 Rugăciune cu frații

VINERI, 14 Iulie
18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

În fiecare duminică după-masă, de la orele 17:30 la 18, biblioteca bisericii vă stă la dispoziție. Domnul să binecuvinteze și lucrarea aceasta.

Rugați-vă și fiți parteneri
ai proiectului social al
Bisericii Baptiste NR.2

Boboc Adelina – 09.07
Boro Olga – 09.07
Pislaru Gheorghe – 10.07
Constantinescu Floare – 11.07
David Maria – 11.07
Frent Ana – 12.07
Seleac Sofia – 12.07
Tanase Viorica – 12.07
Jivco Deniss – 13.07
Tintoi Elena – 13.07
Pop Gheorghina – 14.07
Lucuta Anastasia – 15.07
Paulescu Codruta – 15.07
Pop Felicia – 15.07

*Căci unde sunt adunați doi sau trei în Numele Meu, acolo,
în mijlocul lor, sunt și Eu!*
Matei 18:20

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/proponeri: buletinduminical@biserica2.ro

4

BISERICA 2
Inradacinați în Cuvânt

Pastori: Ioan Cocîrțeu,
Moise Vrăjitor, Ioan Râncu

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
office@biserica2.ro
www.biserica2.ro

Numărul 324 | 9 Iulie 2017

SFINȚENIA LUI DUMNEZEU

Există două aspecte fundamentale ale sfințeniei lui Dumnezeu. Primul aspect este unicitatea lui Dumnezeu. El este totalmente separat de întreaga creație. Unicitatea lui Dumnezeu este afirmată în Exod

15 : 11: „Cine este ca Tine între dumnezei, Doamne ? Cine este ca Tine, maiestos în sfințenie, nemaipomenit în fapte glorioase și făcător de minuni ?” Exprimări similare ale măreției, solemnității și splendorii lui Dumnezeu se găsesc în 1 Samuel 2 : 2 și Isaia 57 : 15. Isaia L-a văzut pe Domnul „șezând pe un scaun de domnie foarte înalt”. Serafimii strigau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor” (Isaia 6 : 1-4). Cuvântul ebraic pentru „sfânt” înseamnă „scos” sau „retras de la întrebuintărea comună, obișnuită”. În timp ce în religiile popoarelor din jurul Israelului adjectivul sfânt era aplicat cu ușurință obiectelor, acțiunilor și personalului implicat în închinare, în închinarea lui Israel în cadrul legământului el era foarte des folosit în legătură cu Divinitatea Însăși.

Sacralitatea lui Dumnezeu este adeseori transmisă obiectelor și locurilor asociate cu El. De exemplu, cu ocazia întâlnirii rugului aprins i s-a spus lui Moise să-și scoată încălțăminte deoarece pământul pe care călca era sfânt (Exod 3). În mod asemănător, când Dumnezeu a coborât pe Muntele Sinai, acesta era separat de tabăra israeliților. Nimeni în afară de Moise nu trebuia să urce pe munte sau să atingă măcar poalele lui (Exod 19). Restricții similare au fost date și în ceea ce privea cortul și ulterior Templul. Reacția corectă față de sfințenia lui Dumnezeu, și de izolarea Lui, este una de înfiorare, reverență și tăcere. „Să laude oamenii Numele Tău cel mare și înfricoșat, căci este sfânt !” (Psalmul 99 : 3)

Celălalt aspect al sfințeniei lui Dumnezeu este puritatea sau bunătatea Lui absolută. Aceasta înseamnă că El este neatins și nepătat de răul din lume. El nu ia parte în nici un fel la el. Observați modul în care Habacuc (1 : 13) se adresează lui Dumnezeu: „Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul, și nu poți să privești nelegiuirea !” În Iacov 1 : 13 se spune că Dumnezeu nu poate fi ispitit să facă răul. În această privință Dumnezeu este complet diferit de dumnezeii altor religii.

Continuarea pe pagina următoare >

1

Hai deți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

Acei dumnezei s-au angajat frecvent în același tip de acte păcătoase pe care le-au făcut adepții lor. Iehova însă nu comitea asemenea acte. Iov 34 : 12 spune: „Nu, negreșit, Dumnezeu nu săvârșește fărădelegea; Cel Atotputernic nu calcă dreptatea.”

Perfecțiunea lui Dumnezeu este standardul pentru caracterul nostru moral și motivația pentru practica religioasă. Întregul cod moral decurge din sfințenia Lui. Poporului Israel i s-a spus: „Căci Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru; voi să vă sfințiți, și fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt; să nu vă faceți necurați prin toate aceste târâtoare care se târăsc pe pământ. Căci Eu sunt Domnul, care v-am scos din țara Egiptului, ca să fiu Dumnezeu vostru, și să fiți sfinți; căci Eu sunt sfânt” (Lev. 11 : 44-45).

O problemă subliniată în repetate rânduri în Biblie este faptul că credinciosul trebuie să fie asemenea lui Dumnezeu. Astfel, deoarece Dumnezeu este sfânt, și urmașii Lui trebuie să fie sfinți. Isaia, după ce l-a văzut pe Dumnezeu, și-a dat foarte bine seama de propria lui necurăție. El a strigat cu disperare: „Vai de mine ! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor !” (Isaia 6 : 5). Când cineva nu își măsoară propria sfințenie cu etalonul lui sau al altor oameni, ci cu cel al lui Dumnezeu, nevoia unei schimbări complete a stării sale morale și spirituale devine evidentă.

Pastor Ioan Cocârțu

Urmărire sfințenie

David Wilkerson

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune fără termeni nesiguri: „Urmăriți...sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul” (Evrei 12:14).

Iată adevărul, clar și simplu. Fără sfințenia care este dată numai de Cristos – un dar prețios pe care-l onorăm prin trăirea unei vieți devotate ascultării de fiecare Cuvânt al Său – nici unul din noi nu-L va vedea pe Domnul. Iar aceasta se referă nu numai la rai, ci și la viața noastră din prezent. Fără sfințenie, noi nu vom vedea prezența lui Dumnezeu în umblarea noastră zilnică, în familia noastră, în relațiile noastre, în mărturia sau lucrarea noastră.

Nu contează la cât de multe conferințe creștine mergem noi, cât de multe predici ascultăm, la cât de multe studii biblice luăm parte. Dacă ascundem un păcat, dacă Domnul are o controversă cu noi în ceea ce privește păcatul nostru, atunci nici unul din eforturile noastre nu va produce roada neprihănirii. Dimpotrivă, păcatul nostru numai va crește tot mai contagios și-i va infecta pe toți din jurul nostru. Desigur, această problemă merge dincolo de toate poftele firii, ajungând și la depravarea duhului. Pavel descrie același păcat distructiv în următorul pasaj în care spune: „Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nimicitorul” (1 Corinteni 10.10).

Deci, dragi sfinți, îi veți permite voi Duhului Sfânt să se ocupe de toate poftele pe care posibil le ascundeți? Și, în schimb, veți căuta și veți avea încredere voi în calea de ieșire pe care a pregătit-o Dumnezeu pentru voi? Vă îndemn să dezvoltați o frică și o încredere sfântă în aceste zile de pe urmă. Ele vă vor păstra curați, indiferent de depravarea strigătoare la cer din jurul vostru. Și aceasta vă va ajuta să umblați în sfințenia lui Dumnezeu, care păstrează promisiunea prezenței sale neclintite.

Este o chestiune de credință. Cristos a promis să vă păzească de cădere și să vă dea puterea de a ține piept păcatului – dacă voi doar veți crede ceea ce El a spus. Deci, credeți în El pentru această frică evlavioasă. Rugați-vă pentru ea și întâmpinați-o. Dumnezeu va împlini Cuvântul Său pentru voi. Nu vă puteți elibera de sub dominația mortală a păcatului chinuitor numai prin puterea voinței, prin promisiuni sau prin orice alt efort omenesc... nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, - zice Domnul” (Zaharia 4:6).

2

SCRIPTURA NE DĂ SPERANȚĂ

JOHN PIPER

În Scriptură, cuvintele "credință" și "speranță" sunt, uneori, sinonime: "Și credința este siguranță cu privire la cele nădăjduite". Fără această speranță de viitor, ne descurajăm și devenim deprimați, iar bucuria noastră dispăre. Speranța este absolut esențială pentru bucuria creștină: "Ne lăudăm și în necazuri, căci știm că necazul lucrează... nădejde".

Dar cum păstrăm această speranță? Psalmistul răspunde la această întrebare astfel: "El a pus o mărturie în Iacov, a dat o lege în Israel și a poruncit părinților noștri să-și învețe în ea copiii... pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu". Cu alte cuvinte, "mărturia" și "legea" - Cuvântul lui Dumnezeu - reaprend speranța copiilor noștri. Pavel spune acest lucru atât de clar: "Și toate câte au fost scrise mai înainte au fost scrise pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care le dau Scriptura, să avem nădejde." Întreaga Biblie are acest scop și această putere: să creeze speranță în inimile celor ce fac parte din poporul lui Dumnezeu. Iar atunci când speranța abundă, inima este umplută cu bucurie.

Dorim neprihănirea

George Cornici

"...să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință." (Filipeni 3:9)

Cu drag dorim neprihănirea
Ce nu-i pătrunsă de microbi
Ce pot strica însuflețirea
În cei ce-au vrut să fie robi.

La tron dorim neprihănirea
Ce nu se laudă-n pieți
Și nu acceptă întrunirea
Ce dă-ntuneric și scaieți.

Dorim acea neprihănire
Ce nu se-ngâmfă-n sanctuar
Și nu cunoaște vreo pornire
Ce vine dintr-un duh hoinar.

O, nestemat venit din slavă
Creezi în noi lumini cerești
Nu mai intrăm în nori de pleavă
De când la cârma vieții ești...

Și n-o dorim pe-aceea care
Condamă grav pe cei căzuți
Și-n loc să dea o consolare
I-ar vrea în ceata de pierduți

Întinzi o mână și la bietul
Ce-a fost izbit de-un val răzleț
Neprihănire dai biletul
Spre Plaiul unei alte vieți,

Tânjim s-avem neprihănire
Nu care naște zgură, colb
Și e lipsită de simțire
Iar pe aproape îl vrea ciob...

O viață ce va fi-nsoțită
De fericiri de nedescris
Așa cum fost-a profețită
De cei cu dor de Paradis.

O vrem pe cea ce răstignește
Dorințele ce vin din EU
Și plânge, cântă și postește
Și se căiește ca Zacheu.

Te-mbrățișăm cu-aceea căldură
Ce-și are sursa-n harul dat
Și nu mai vrem altă măsură
De când pe tine te-am aflat.

3